

Vlaams
Parlement

ingediend op **699** (2020-2021) – Nr. 5
19 mei 2021 (2020-2021)

Amendementen

voorgesteld na indiening van het verslag

op het ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 4 april 2014
betreffende de organisatie en de rechtspleging
van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges,
wat betreft de optimalisatie van de procedures

Documenten in het dossier:

- 699** (2020-2021) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendementen
- Nr. 3: Verslag
- Nr. 4: Amendement

AMENDEMENT Nr. 7

**voorgesteld door Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch,
Wim Verheyden en Chris Janssens
na indiening van het verslag**

Artikel 4

In de bij punt 10° voorgestelde tekst van paragraaf 5, aan het eerste lid de volgende zin toevoegen:

"De Vlaamse Regering werkt een regeling uit voor de unieke identificatie van de rolrechtbetalingen."

VERANTWOORDING

De Raad van State oordeelde dat de ontworpen regeling inzake de betaling van de rolrechten in het ontwerp van decreet geen excessieve last oplegt aan de procespartijen en bijgevolg geen afbreuk doet aan de essentie van het recht op toegang tot de rechter.

De Raad van State stelt echter dat de nieuw ontworpen regeling evenwel tot gevolg heeft dat het rolrecht door de verzoekende partij in beginsel moet worden betaald op het ogenblik dat er nog geen rolnummer is toegekend aan de door haar ingestelde vordering. Dat kan tot praktische problemen aanleiding geven, met name om de door een partij gedane storting te identificeren.

De Raad van State beveelt dan ook aan om hiervoor in het ontwerp van decreet in een regeling te voorzien. Vermits het evenwel niet om een essentieel element gaat van de regeling van het rolrecht, dat een belasting is, zou dit volgens de Raad van State echter ook aan de Vlaamse Regering kunnen worden overgelaten.

Het komt dan ook gepast voor om in de nieuw ontworpen regeling voor de betaling van de rolrechten minstens een bepaling op te nemen waarmee de Vlaamse Regering gelast wordt een praktische regeling omtrent de identificatie van de rolrechtbetalingen uit te werken.

AMENDEMENT Nr. 8

**voorgesteld door Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch,
Wim Verheyden en Chris Janssens
na indiening van het verslag**

Artikel 5

In de bij punt 2° voorgestelde tekst van paragraaf 4, aan het eerste lid de volgende zin toevoegen:

"De Vlaamse Regering werkt een regeling uit voor de unieke identificatie van de rolrechtbetalingen."

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 7.

AMENDEMENT Nr. 9

**voorgesteld door Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch,
Wim Verheyden, Filip Dewinter en Chris Janssens
na indiening van het verslag**

Artikel 6

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 6. In artikel 35 van hetzelfde decreet, laatst gewijzigd bij decreet van 9 december 2016, wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"Zonder afbreuk te doen aan de mogelijkheid om de schending aan te voeren van regels die de openbare orde aanbelangen, kan de schending van een norm of algemeen rechtsbeginsel in elk van de volgende gevallen geen aanleiding geven tot een vernietiging:

- 1° als de partij die de schending aanvoert, niet wordt benadeeld door de ingeroepen onwettigheid;*
- 2° als de ingeroepen onwettigheid kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept;*
- 3° als de partij kennelijk verzuimd heeft de ingeroepen onwettigheid aan te voeren op het nuttige ogenblik waarop het kon worden aangevoerd tijdens de bestuurlijke procedure."."*

VERANTWOORDING

De invoering van de nieuwe relativiteitseis, zoals bepaald in artikel 6 van dit ontwerp van decreet, heeft volgens de indieners van het ontwerp een dubbel doel:

- 1° het aan banden leggen van tergende en roekeloze procedures die bij de Vlaamse bestuursrechtcolleges louter en alleen worden ingeleid om administratieve beslissingsprocedures van de overheid te vertragen;
- 2° het verder terugdringen van de doorlooptijden van de geschilprocedures voor de Vlaamse bestuursrechtcolleges.

De huidige formulering van deze nieuwe relativiteitseis staat deze doelstellingen echter in de weg.

Vooreerst dreigt de tweede zin van deze nieuwe relativiteitseis in punt 1° van artikel 6 – i.c. "1° (...) De omstandigheid dat de aangevoerde schending een onwettigheid uitmaakt die mogelijk aanleiding kan geven tot vernietiging, maakt op zich niet dat de partij benadeeld wordt door de ingeroepen onwettigheid." – niet alleen de rechten van een benadeelde persoon en diens toegang tot de bestuursrechter op onevenredige wijze in te perken. Deze zin zal ook met zekerheid aanleiding geven tot oeverloze preliminaire discussies over de al dan niet ontvankelijkheid van de geschilprocedure, wat juist tot een enorme vertraging van de doorlooptijden zal leiden.

Bovendien is het aantonen van een "persoonlijk belang" en "nadeel" dat vereist is voor het instellen van een geschilprocedure bij een Vlaams bestuursrechtcollege nooit een zwart-witverhaal.

In bepaalde administratieve dossiers, die bij een oppervlakkige benadering als een louter lokale aangelegenheid zouden worden beschouwd, kunnen bepaalde rechtzoekenden toch een gerechtvaardigd rechtstreeks en persoonlijk belang hebben dat het lokale belang overstijgt, en waarbij er wel degelijk sprake kan zijn van nadeel.

Denk hierbij alleen al maar aan de omgevingsvergunningen voor de bouw en/of exploitatie van grootschalige industriële complexen, megashoppingcentra, gebedsoorden enzovoort, waarbij de kans met een met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid bestaat dat deze in een later stadium zelfs nog verder zullen uitbreiden, en waardoor er niet alleen een lokale negatieve impact voor de directe omwonenden dreigt, maar ook bovenlokale bevolkingsbelangen kunnen geschaad worden, en dit zowel met onmiddellijke ingang als pas op middellange en lange termijn.

De begrippen "persoonlijk belang" en "nadeel" dienen dan ook zowel ten aanzien van natuurlijke als van rechtspersonen steeds in de meest ruime zin geïnterpreteerd te worden.

Nu de huidige formulering van artikel 6 (inzonderheid punt 1° van de nieuwe relativiteitseis die met dit artikel 6 wordt ingevoerd in artikel 35 van het DBRC-decreet), de toegang tot de bestuursrechter

voor natuurlijke en rechtspersonen op een onevenredige wijze kan inperken, komt het gepast voor om dit artikel 6 te herformuleren zoals hoger beschreven. Dit temeer daar de Vlaamse bestuursrechters met artikel 103 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtcolleges, sowieso reeds over een uitstekend middel beschikken om tergend en roekeloos ingestelde procedures bij de Vlaamse bestuursrechtcolleges aan banden te leggen.

In geval van kennelijk onrechtmatig ingesteld beroep kunnen deze rechters immers steeds een geldboete opleggen en het beroep onmiddellijk afwijzen.

AMENDEMENT Nr. 10

**voorgesteld door Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch,
Wim Verheyden en Chris Janssens
na indiening van het verslag**

Artikel 7

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Artikel 7 van het ontwerp strekt ertoe de zogenaamde substitutiebevoegdheid van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (RvVb) uit te breiden door in artikel 37, §2, van het DBRC-decreet te bepalen dat er sprake is van een gebonden bevoegdheid in "de gevallen van feitelijke of naderhand gebonden bevoegdheid (...) die volgen uit de toepassing van de regelgeving in het licht van de concrete gegevens en omstandigheden van het dossier" (DBRC: Dienst van de Bestuursrechtcolleges).

De decreetgever beoogt aldus met deze indeplaatsstellingsbevoegdheid van de RvVb onder meer de gevallen van feitelijke of a posteriori gebonden bevoegdheid, die volgen uit de werking van de wet in het licht van de concrete gegevens van het aan de vergunningverlenende overheid voorgelegde administratief dossier.

Zoals de Raad van State reeds uitvoerig uiteen heeft gezet in zijn advies nr. 68.382/3 van 30 december 2020, blijkt uit de in de memorie van toelichting aangehaalde rechtspraak van de Raad van State dat het begrip 'gebonden bevoegdheid' in het bestaande artikel 37, §2, van het DBRC-decreet al kan worden geïnterpreteerd in de in het ontworpen tweede lid van die bepaling aangegeven zin.

Nu de Raad van State al expliciet stelde dat het ontworpen artikel 37, §2, tweede lid, van het DBRC-decreet in het ontwerp van decreet bijgevolg overbodig is, dient artikel 7 in het ontwerp van decreet te worden weggelaten.

Als artikel 7 van het ontwerp van decreet wordt geschrapt, is het derde lid van artikel 9 zonder voorwerp.

AMENDEMENT Nr. 11

**voorgesteld door Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch,
Wim Verheyden en Chris Janssens
na indiening van het verslag**

Artikel 9

Het derde lid schrappen.

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording bij amendement nr. 10.

